

אדרות
יעזאל
באה בני
דימם
אללה
ישען
ויזעון
תורה
אננה
הזהורי
מלך
ניר
ביבון
ארץ
דר
בונימת
שלמה
אלל
שעט
אללה
שכאות
הביבנה
אלוף
בלופי
אלל
הה רעה
תורה בני
אלל

עורך שלום אוזר וספר אותו לאחיו ויאמר הגה
אלמת החולב עוד והגה השמש והירח ואוזר
עשך כוכביך משחתותים לי וספר אל אביו ואל
אחיו ויאער בו אביו ויאמר לו מה החולב הזה אשר
חלמת הבוא נושא אני ואמר ואוזיר להשתנות
לך ארעה ויקנאו בו אוזר ואביו שמר את הדבר
וילכו אחיו לרעות את נאן אביהם בשכם ויאמר
ישראל אל יוסף הלו אוזיר רעים בשכם לך
ויאלחר אליו ויאמר לו הגה ויאמר לך נא
ראה את שלום אוזיר ואת שלום הנאן והשבני
דבר וישליך מה מעמק חבורון יבא שכמה וימצאתו
איש והגה תעיה בשדה ויעאלחו האיש לאמור מה
הבקש ויאמר את אוזי אנכי מבקש הגידה נא ל
איפה הם רעים ויאמר האיש נסעו מזה כי שעמיה
אמריב נלכה רתינה וילך יוסף אחר אוזי וימצאם
ברגן ויראו אותו מרווח ובטרם יקרב אליהם ויתגכלו
אתו להמיתו ויאמרו איש אל אוזי הגה בעלה
החלומות הלה באה ועתה לך ונחרגתו ונשכלתו
באחד הברות ואמורנו זיה רעה אכלתתו ונראתה
מה יהו חולמותיו וישמע ראיין יצלהו מיד ויאמר
לא נכנו נפש ויאמר אלהב ראין אל השפכו דבר
השליבו אותו אל הבור הזה אשר במודבר ויד
אל העלו צובו לכען הצל אתו כמידה להשייבו
אל אביו וידי כאשר בא יוסף אל אוזי ויפשיטו
את יוסף את בתנתו את בתנתה הפסיב אשר עלי
ყקוזהו וישליך אותו הברה והבור רק אין בו מים
ישבו לאכל לחם וישאו עזיהב ויראו והנה ארוזה
ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכתה
וצרי ולט הולכים להוריד מצריכו ויאמר יהודה
אל אוזי מה בצע כי נחרג את אוזי וככינו את
דכו לכט ונמוכרנו לשמעאלים וידנו אל תהי בוכי
אוזי בשורנו הוא וישכו אוזי ויעברו אושיב